

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	
PODUREDNIŠTVO	
34135 Trst, Vico delle Rose, 7- Tel. 41466	
Letna naročnina, Italija	Lir 23.000
Letna inozemstvo	Lir 35.000
Letna inozemstvo, USA dol.	28
Poštino čekovni račun: štev.	24/12410

Leto XXXV. - Štev. 9 (1742)

Gorica - četrtek 3. marca 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Priporočila sv. očeta za postni čas

Za letošnji postni čas je sv. oče izdal posebno poslanico. Takole pravi: »Vsi pa, kateri so vero sprejeli, so vsi skupaj imeli vse skupno; posestva in premoženje so prodajali in jih razdeljevali med vse, kolikor je kdo potreboval.«

Te besede sv. Luka vzbujajo v mojem srcu globok odmev v trenutku, ko začnemo postni čas. Cerkev nudi dragoocene tedne vsem kristjanom, da jim pomaga premisljevati o njihovi čisti, da so otroci nebeškega Očeta in bratje in sestre vseh ljudi ter da vzbudi v njihovih srcih velikodušnost, saj so poklicani, da svoje življenje gradijo na krščanski ljubezni.

MOJ BLIŽNJI

Naši odnosi z bližnjimi so torej odločilne važnosti. In kadar govorim o bližnjih, mislim na tiste, ki živijo skupaj z nami v družini, v mestni četrti, v vasi, v mestu. Prav tako se nanaša na tiste, ki jih srečujemo na delovnem mestu, ki trpijo, ki so bolni, ki so zapuščeni, ki so zares ubogi. Moji bližnji so tudi vsi tisti, ki so zemljepisno zelo daleč, ali so izginiti iz svoje domovine, so brez dela, brez hrane in obleke in čisto celo brez svobode. Moji bližnji so vsi nesrečni, ki so jih prizadele naravne katastrofe in jih potisnile v revščino in jih je čisto zadela žalost, ker so izgubili najdražje ljudi.

BOŽJI KLIC

Postni čas je zares božji klic k notranji prenovitvi, osebni in občestveni, k molitvi, k zakramentu, pa tudi k krščanski ljubezni, ki je sad osebnih žrtev v denarju in drugih dobrinah, da bi pomagali potrebnim in prizadetim bratom in sestrám po svetu.

Delitev dobrin je dolžnost, ki se ji noben človek dobre volje, zlasti pa Kristusov učenec ne more odtegniti. Delivec dobrin pa ima lahko zelo različno obliko: od prostovoljnega dela, do velikodušnih darov, ki prihajajo od našega preobilja, včasih pa celo od naših potreb, ali z nudenjem zaposlitve brezposelnim.

Letošnji postni čas bo izredna milost, ker se začne sveto leto našega odrešenja, ki naj seže v globino krščanskega življenja, da bi še bolj odgovarjali na božji klic.

SPREOBURNJENJE

Tudi pri skupni avdicni na pepelnico sredo 16. februarja je sv. oče govoril o pomenu postnega časa. Dejal je: Postni čas je izredni čas v cerkvenem letu, ki je zaznamovan s svetopisemsko resnico, ki jo lahko povzamemo z eno besedo: spreobrnjenje. Spreobrnite se! Na to dolžnost spominja vernike resni obred polaganja blagoslovljenega pepela z besedami: Spreobrnite se in veruj evangeliju ali z besedami: Spominjaj se, človek, da si prah in da se v prah povrneš! Vse vabi, naj razmislimo o dolžnosti spreobrnjenja in na krhkost človeškega življenja, ki je podvrženo smrti. In to ugotavljamo vsak dan in prav otipljivi so čisto žalostni dogodki. Spominjaj se na nesreči v Turinu in v Dolini Aosta. Spravile so v jok številne družine.

Pomenljivi obred polaganja pepela dviga naše misli k večni resnici, ki nikoli ne mine, k Bogu, ki je začetek in konec naše eksistence. Spreobrnjenje ni končno nič drugega kot povrnitev k Bogu, ko presojamo zemeljske realnosti in nezmožnosti luči te resnice. Presojanje nam kliče v zavest jasno dejstvo, da smo le prehodno na tej zemlji in nas sili ter vzpodbuja, da se trudimo, da bi se božje kraljestvo obnovilo v nas in zmaga njegova pravičnost.

POKORA

Soroden izraz spreobrnjenju je beseda pokora. Postni čas nas vabi, da živimo v duhu spokornosti, ne v negativnem pomenu žalosti, ampak v povzdiganju duha, v osvoboditvi od zla, v odtrganosti od greha in od vsega, kar bi moglo ovirati našo pot proti polnosti življenja. Pokora kot zdravilo, kot zadoščenje, kot sprememba mišljenja, kar nas napravi razpoložene

za vero in milost, a predpostavlja trdno voljo in vztrajnost. Pokora je svoboden in vesel izraz prizadevanja za posnemanje Kristusa, kar nalaga dolžnost, da sprejmemo Gospodove besede: Če kdo hoče priti za menoj, naj se odpove samemu sebi ter hodi za menoj.

IZREDNO SVETO LETO

Nato sv. oče omenja, da se bo proti koncu postnega časa začelo praznovanje svetega leta. Pravi: Začetek tega svetega časa spominja tudi na sveto leto našega odrešenja, ki se bo začelo 25. marca na praznik Gospodovega oznanjenja, ko se spominjamo trenutka, ko je božja Beseda postala človek za naše odrešenje v telesu najčistejše Device Marije.

Ze sedaj vas želim spomniti na važnost in na namene tega praznovanja. Gre za odločilen dogodek v zgodovini človeštva in za usodo vsakega izmed nas. Praznovanje hoče vzbuditi v vseh vernih novo razmišljanje in oklepanje v veri našega usmiljenega Gospoda in Odrešenika, Kristusa križanega ter vabi vse ljudi današnjega časa, tudi nekristjane, naj gledajo z novimi očmi na njega, ki je vir vesoljnega odrešenja.

Na Kristusa, našega Odrešenika hočemo gledati v tem postnem času z obnovljenim vero in ljubeznijo. To bo tudi najboljši način priprave na praznovanje svetega leta. S sv. Petrom vam pravim: Veste, da niste z minljivimi rečmi, s srebrom in zlatom odkupljeni od svojega praznega življenja, ki ste ga imeli od očetov, marveč z dragoceno krvjo Kristusa kot nedolžnega in brezmadežnega Jagnjeta.

To je globoki pomen svetega leta, ki nas vabi, naj bomo združeni s Kristusom v živo, sveto Bogu prijetno daritev.

S. Z.

Država Singapur ceni moralno vzgojo

Vlada države Singapur je sklenila, da z letom 1984 uvede v srednje šole pouk moralne vzgoje. Podlaga bodo velika verstva (budizem, konfucionizem, islam in krščanstvo), med katerimi bodo dijaki lahko izbirali. Prosvetni minister pravi, da je treba novim generacijam zagotoviti sposobnost, da ločijo dobro od slabega. Priznal je, da imajo tudi brezbožni večkrat močno razvit etični čut, vendar je ta bolj razvit pri vernih. Za kristjane je dejal, da imajo na splošno zelo urejeno življenje in da nudijo svojim otrokom trdno vzgojo. Singapur šteje dva milijona prebivalcev, katoličanov pa je samo 85.000.

Pogovori v Londonu

Ministrski predsednik A. Fanfani je obiskal London, kjer se je sestal s predsednico britanske vlade Thatcherjevo. Spremljali so ga ministri Colombo (zunanja politika), Lagorio (obramba), Gorla (zaklad), Pandolfi (industrija) in Romita (znanstveno raziskovanje). V razgovorih so prišla do izraza različna stališča. Kar se tiče mednarodnih vprašanj zagovarjata oba Reaganovo »ničelno izbiro« glede jedrskega orožja v Evropi. Fanfani je mnenja, da ima Palestinska osvobodilna organizacija za pomirjenje na Bližnjem vzhodu velik pomen, Thatcherjeva pa odklanja z njo vsako sodelovanje. Thatcherjeva tudi nasprotuje vsakršnemu povečanju prispevkov Evropske gospodarske skupnosti za nekatere nove skupne posege, Fanfani pa meni, da bo treba ta sredstva še povečati. Thatcherjeva je tudi zaskrbljena nad posledicami, ki jih bo povzročila pocenitev nafte (Anglija ima velika ležišča v Severnem morju), Fanfani pa se pocenitve veseli, saj bo vsaj začasno blagodejno vplivala na italijansko gospodarstvo in pripomogla k znižanju inflacije v Italiji.

■ Fanfanijeva vlada je pred božičem

Papežev potovanje v Srednjo Ameriko

Papež Janez Pavel II. bo od 2. do 9. marca obiskal osem srednjeameriških držav: Kostariko, Nikarago, Panamo, Salvador, Guatemala, Honduras, Belize in Haiti. Papež se bo tako v teku štirih let že četrtoč podal v kraje Srednje Amerike. Leta 1979 konec januarja je bil v Mehiki, leta 1980 v Braziliji, lani pa je v začetku junija med spopadom na Malvinskih otokih obiskal Argentino. Ta celina je zanj izrednega pomena. Tu živi 43 odstotkov krščenih in ob koncu leta jih bo že več kot polovica. To je torej za Cerkev celina prihodnosti.

POSAMEZNE DRŽAVE

Kostarika. Država ne pozna vojske, ima samo policijske oddelke. Skozi 35 let je veljala za vzor demokracije na tem območju. Državni udari so ji neznani. Zadnje čase pa raste zaradi gospodarske krize in nagle inflacije ljudsko nezadovoljstvo in se kažejo prvi znaki terorizma. Država je velika kot Avstrija in ima 2,4 milijona prebivalcev. V njej bo papež prenočeval trikrat in iz nje obiskal Nikarago, Panamo in Salvador.

Nikaragua. V tej državi, ki ima tri in pol milijona prebivalcev so osrednje vprašanje odnosi med Cerkvijo in levičarskimi sandinisti, ki so izpeljali revolucijo zoper diktatorja Somoza. Del vernikov in duhovnikov podpira sandiniste tudi sedaj, ko so omejili državljanske pravice in se vedno bolj uveljavlja diktatura ene stranke. V sandinistični vladi so kar štirje du-

hovniki, med njimi zunanji minister D'Escoto. Skofje in Vatikano so jih že ponovno pozvali, naj zapustijo ta mesta, a zaman. Uradna Cerkev, ki jo vodi pogumni nadškof Ovando y Bravo — dvakrat pogumen, ker se je svoj čas zoperstavil Somozi in sedaj odločno nastopa zoper novo porajajočo se diktaturo — ima težave s tako imenovano »ljudsko cerkvijo«, ki ne priznava cerkvene hierarhije. Seveda jo režim navdušeno podpira.

Salvador. Država ni večja kot Lombardija, a je zelo gosto naseljena in šteje 4 milijone in pol prebivalcev. Od leta 1979 divja v njej krvava državljanska vojna. Njena najbolj odlična žrtev je postal nadškof Oskar Romero, ki je bil 25. marca 1980 ustreljen pri oltarju. 350.000 ljudi je že zbežalo iz države, 250.000 pa jih je moralo zapustiti svoje domove na podeželju in iskati zatočišče v mestih. Tudi tu je Cerkev razdeljena. Mnogi verni ljudje se bore v vrstah levičarskih gverilcev proti skrajno desničarskemu režimu polkovnika D'Aubuissona. O njih je izjavil apostolski administrator Rivera y Damas: »Prepričani so, da je to v skladu z njihovim verskim prepričanjem. Zal so voditelji marksisti-leninisti.«

Panama. Ta država živi pod varstvom Sev. Amerike, saj jo je ona priključila v življenje, da si je zagotovila uporabo prekopa, ki veže Atlantski ocean s Tihim. Tu ni pomanjkanja, pač pa je prisoten velik nacionalizem, ki zahteva od Amerikancev, da prekop prepustijo domačinom.

Craxi v Beogradu

Od torka do četrta preteklega tedna se je kot gost SZDL Jugoslavije mudila v Beogradu delegacija italijanske socialistične stranke, ki jo je vodil njen tajnik Bettino Craxi. Ta je najprej imel razgovore z zastopniki jugoslovanske SZDL, katere predsednik je Cetinić. Delegaciji sta razpravljali o perečih aktualnih vprašanjih. Jugoslovanska stran je podala izčrpno informacijo o sedanjem gospodarskem stanju v državi in o zadnjih gospodarskih ukrepih. Cetinić je povedal, da težijo ti ukrepi k zaščiti dinarja in k preprečevanju raznih oblik tihotapstva in nezakonite trgovine, kar pa seveda prizadeva tudi jugoslovansko-italijanske odnose.

Zvečer prvega dne je imel Craxi tudi predavanje na fakulteti za politične vede o aktualnih mednarodnih vprašanjih in o

sedanjem družbeno-političnem stanju v Italiji.

Drugi dan so Craxija sprejeli predsednik Zveze komunistov Jugoslavije Ribičić, predsednik predsedstva Stambolić in predsednica vlade Milka Planinc. Ribičić je med drugim omenil nujnost odobritve zakona za celotno zaščito Slovencev v Italiji, nakar mu je član delegacije, ki je obenem podpredsednik deželne vlade Furlanije-Juljske krajine Francesco De Carli odgovoril, da spada ta zakon v pristojnost parlamenta, ne pa vlade. Od Stambolića, ki bo vodil jugoslovansko odposlanstvo na bližnjem vrhu neuvrščeni držav v New Delhiju je Craxi zvedel, kakšna načela vodijo neuvrščene v njih politiki. V razgovoru s Planincem pa je bilo v ospredju gospodarsko sodelovanje med obema državama.

Zanimiva je bila tiskovna konferenca pred Craxijevim odhodom iz Beograda. Craxi je dejal, da je italijanski parlamentni sistem bolan, saj se zaradi njega zavstavi vse preveč zakonskih osnutkov, kar pride zelo prav tistim, ki se protijo kakemu predlogu. To velja tudi za zakonski predlog o zaščiti Slovencev v Italiji. »Ta parlament.« je rekel Craxi, »bo, vsaj na papirju, trajal še leto dni. V tem času bomo napravili še en poskus, da bi prišlo do odobritve tega zakonskega predloga.«

Zelo obširno je Craxi govoril o vprašanju razorožitve. Najboljša rešitev bi bila »ničelna izbira«, vendar je treba resno vzeti v pretres tudi druge predloge, da se ponovno vzpostavi ravnotežje.

Ker je Craxi zavzel zelo ostra stališča ob odkritju bolgarskega sodelovanja pri atentatu na papeža, so ga vprašali, kaj misli sedaj. Odgovoril je, da ima sedaj besedo sodstvo, vendar ne gre samo za omenjeni atentat, temveč tudi za trgovino z mamili, za vohunstvo, za terorizem in za tihotapstvo. V Italiji je vse preveč vohunov in najetih ubijalcev in nedvomno imajo neke tuje države interes, da bi prišlo do destabilizacije Italije kot države.

O PCI je bil Craxi mnenja, da še ne obstajajo pogoji, da bi prišlo do skupne vlade med komunisti in socialisti. Sedanja vladna večina je trenutno — če izvzamemo sporazum med PCI in DC — edina možna.

Guatemala. V tej državi bo sv. oče prenočil dvakrat, da obišče iz nje tudi Honduras in Belize. Guatemala ima 7 milijonov prebivalcev, velika je kot pol Jugoslavije, kar polovica ljudi so pristni Indijanci. Tudi tu je nastopa gverila, proti kateri se bori vlada, povečini vojaške z vso krutostjo. Žrtev so postali že številni redovniki in duhovniki, ki so se postavili na stran zatiranih. Trenutno je na oblasti general Rios Montt, ki si jo je prisvojil z državnim udarom. Zanj je značilno, da je nedavno prestopil iz katoliške Cerkve v protestantsko ločino »Božja beseda«.

Honduras. Pravijo mu »bananska republika«, ker goji in izvažajo edino banane. Šteje 3,7 milijona prebivalcev, ki živijo v silni revščini. Od leta 1981 ima Honduras civilno vlado, ki pa popolnoma zavisi od vojakov. Ti so tesno povezani z ZDA, tako da danes država velja za protikomunistično stražo Srednje Amerike. Vse gospodarstvo je v rokah severnoameriških družb.

Belize. Ta država, ki meri toliko kot Slovenija in ima komaj 120.000 prebivalcev je bila do 21. septembra 1980 britanska kolonija, zato je uradni jezik angleški in tudi protestanti so številni. Katoličanov je 80.000.

Haiti. Na tej otoški državi, ki je najbolj ubožna od vseh Srednje Amerike bo sv. oče zaključil svoje potovanje in prisostvoval zborovanju latinskoameriške škofovske konference CELAM. Prebivalstvo je temne kože, saj izhaja iz nekdanjih črnih sužnje. Jezik je francoski, ker je bil ta del otoka (drugi del je država Santo Domingo) do leta 1804 francoska kolonija. Prebivalci (skoro 5 milijonov) so brez političnih pravic, kajti že od leta 1957 morajo prenašati osebno diktaturo najprej očeta, sedaj pa sina Duvalier. Vsakdo, vključno Cerkev, ki mu je nasproten, je označen za komunista in v nevarnosti za življenje.

STALISCE SV. OČETA

V take razmere odhaja torej sv. oče. Vsi so radovedni, kaj bo dejal in kako bo ravnal v posameznih državah. Eno je gotovo: papež ni prista »teologije osvoboditve«, ki se je oblikovala po prvi celinski konferenci v Medellinu v Kolumbiji leta 1968 ter razglasila, da je boj za socialno pravičnost, tudi oborožen, če je treba, sestavni del evangelizacije.

Na drugi škofovski konferenci leta 1980 v Pueblu v Mehiki je sv. oče to usmeritev popravil. Dejal je, da je boj za socialno pravičnost sicer sestavni del cerkvenega poslanstva, a le po moralnem vplivanju, brez nasilja in politike. »Bodite duhovniki in redovniki, ne pa socialni ali politični voditelji,« je dejal duhovnikom v Guadalupi, na sami konferenci pa je stališče Cerkve opredelil z besedami: »Cerkve želi ostati svobodna, ne glede na nasprotujoče se sisteme, in se opredeliti samo za človeka. Najsi bosta trpljenje in beda še tako huda, človeštvo vendarle ne bo stopalo proti boljši prihodnosti z nasiljem in političnimi igrami, marveč z resnico o človeku.«

Papež odklanja »teologijo osvoboditve«, ker se je nevarno približala marksizmu, se pravi ateizmu, prav tako pa tudi »ljudsko cerkev«, ker ne priznava cerkvenega načelstva. Tako je v pismu nikaragovskim škofom junija lani odklonil »ljudsko cerkev«, ker je nedopusten izziv Cerkvi kot Kristusovi ustanovi, dva meseca kasneje pa je v pismu salvadorskim škofom obsodil tako »oboroženi boj kot sredstvo za spremembo družbene ureditve« kakor tudi teorijo »nacionalne varnosti« kot opravičilo za »brutalne zatiralne nastope«.

Ko prihaja Janez Pavel II. v države Srednje Amerike, jasno vidi in obsoja socialne krivice, a obenem poudarja, da je vloga Cerkve na duhovnem področju, njeno poslanstvo pa v moralno-verskem vplivanju na ljudi, pri čemer je treba ohraniti enotnost Cerkve in veljavnost njenega nauka.

J. K.

Človeško življenje je sveto

Življenje je prvi in največji dar človeku. Njegova zavest, svoboda in duhovna narava ga dvigajo nad vsako vegetativno življenje, čeprav ga je tudi sam deležen. To življenje moramo spoštovati in varovati, braniti in razvijati moramo človeško osebo. Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe, nam je Kristus ukazal.

JASNA LUČ EVANGELIJA

Bog je življenje in edini gospodar življenja in smrti. To življenje, ki ga v ljubezni živijo tri božje osebe, daje nebeski Oče človeku kot kroni stvarstva. To življenje, ki ga je greh razrušil, je rešil in pobožanstvil sam božji Sin Jezus Kristus, ki je Beseda življenja, vstajenje in življenje, pot in življenje. Jezus Kristus daje to življenje ljudem kot studenec in kot kruh v Svetem Duhu in po njem.

To je življenje, ki izhaja iz Boga, se prikaže in utelesi v času, v življenju človeka (Beseda se je učlovečila). Odtod njegova neprecenljiva vrednost. Človeško življenje je sveto. To življenje, katerega neheni in neizčrpni vir je Bog, daje Kristus človeku in mu nalaga odgovornost in dolžnost, da mu služi.

Telesno življenje ima posebno vrednost zaradi svojega izvora, zaradi naloge in sredništva v srcu in na vrhu stvarstva, zato njegovo uničenje in napadi nanj predstavljajo izredno hudo nesrečo in zlo.

Samo vzvišenost, pomembnost in nujnost dejavnikov, ki jim nekdo služi ali jih brani, lahko opravičijo tveganje ali žrtvovanje življenja, kot na primer braniti slabotne in nedolžne, preprečiti boj, tvegati smrtonosno bolezen v službi bolnikov in naposled sprejeti mučeništvo v obrambo vere. Darovati svoje življenje za bližnjega pa ne pomeni ukrasti ali izmakniti ga Bogu, ampak priznati nad njim njegovo gospostvo.

Jasna luč, ki sije iz evangelija, varuje človeka tudi pred mallkovanjem življenja in kultom telesa, ki se kaže v stra-

hu pred napornim življenjem, v odklanjanju služenja, da bi se zavzeli in vključili v delo za bližnjega in družbo. Misel na Kristusovo trpljenje in smrt rešuje današnjega človeka iz sužnosti izobila. Življenje se nikdar ne pokaže tako sveto kot takrat, ko ga žrtvujemo. Človekovo življenje je ustvarjeno po božji podobi: ne smemo ga sebično varovati, ampak ga darovati.

BRANITI ŽIVLJENJE

Za praznik miru na novoletni dan 1977 je papež Pavel VI. izbral to vodilno misel: »Če želiš mir, brani življenje!« Oba sta znamenje uspele in zdrave družbe, sta prežekus in merilo njene rasti, njene razumnosti in pravi zakon zgodovine in rešitve človeštva. Oba se medsebojno pogojujeta. Mir varuje in razvija življenje, življenje pa daje miru vsebino in cilj. Brez življenja ni miru: Mir je v prvi vrsti odsotnost smrti, klanja, uničevanja, ran in rušenja. Izgubiti življenje pomeni izgubiti mir. Uničiti življenje pomeni uničiti mir. Življenje ima iste sovražnike kot mir.

Tedaj je sv. oče omenil tri take sovražnike: vojno, splav in lakoto. Ti so sovražniki miru in sovražniki življenja. Zaničevati, ogrožati, zanikati, zavreči, ubiti življenje, ki se šele začne v materinem telesu, pomeni izpostaviti se nevarnosti, da začnemo zanikati, zaničevati, odstranjevati tudi življenje odraslih.

Ali je potrebno, da omenimo še druge sovražnike življenja, proti katerim se moramo boriti? Italijanski škofje omenjajo npr. v prvi vrsti splav, ki je prinesel že precej gorja; potem pomanjkanje vsega, kar je sploh potrebno za življenje: delo, stanovanje, zadostna plača, primeren počitek in razvedrilo; pa vseh vrst nadloge. Potrebno je zato, da katoličani strnejo svoje vrste, zajamejo v Evharistiji potrebno moč in pomoč ter stopijo v ospredje na delo.

DR. LOJZE ŠKERL

OD TEDNA DO TEDNA

■ Na začetku tega tedna sta se mudila v Rimu kar dva zunanja ministra, ki ju je sprejel njun italijanski kolega Colombo. Eden od tujih gostov je bil Egiptčan Butros Galli. Colombo se je z njim pogovarjal predvsem o položaju na Bližnjem vzhodu in o umiku tujih čet iz Libanona. Butros Galli je tudi ostro obsodil Libijo, ki vodi izredno nevarno napadalno politiko. Drugi gost, ki ga je Colombo sprejel, pa je bil španski zunanji minister Morán. Slednji je sprožil vprašanje vstopa Španije v EGS, ki je precej zapleteno, oba diplomata pa sta razpravljala tudi o položaju v Sredozemlju in o problemih Bližnjega vzhoda. Španija do sedaj še ni priznala izraelske države, zaradi česar uživa v arabskem svetu precejšnjo simpatije.

■ Zvezni sekretar za zunanje zadeve Lazar Mojsov je v Beogradu sprejel delegacijo slovenske manjšine v Avstriji, ki sta jo vodila dr. Matevž Grile in inž. Feliks Wieser. Predstavnik Slovencev na Koroškem sta v pogovoru z Mojsovom predložila probleme, s katerimi se trenutno slovenska manjšina spopada pri uresničevanju pravic, ki jih določa 7. člen avstrijske državne pogodbe. Odgovor Mojsova je bil običajen: Jugoslavija bo še naprej podpirala koroške Slovence v njihovih prizadevanjih. Kako učinkovita je ta podpora, pa pričajo razmere na Koroškem, kjer so vse nemške stranke ob tihi podpori vlade na Dunaju gluhe za slovenske zahteve.

Delegacija SSK v Tridentu

V nedeljo 27. februarja je bila v Tridentu na obisku delegacija deželne Slovenske skupnosti. Udeležila se je kot gost izrednega kongresa stranke PPTT, ki ji predseduje senator Sergio Fontanari. Na kongresu so bile tudi druge politične stranke, posebej še vsi parlamentarci Južnotirolske ljudske stranke (SVP).

Delegacija SSK so sestavljali deželni tajnik Andrej Bratuž, deželni podtajnik Gradimir Gradnik, deželni svetovalec Drago Stoka, goriška pokrajinska odbornica Marija Ferletič in goriški pokrajinski tajnik Marjan Terpin. Sestala se je na daljšem in prisrčnem razgovoru s sen. Fontanarijem, ki je delegacijo obvestil o sedanjem poteku delovanja senatne komisije oz. podkomisije za zaščitni zakon. Podkomisija bo kmalu prišla na obisk v našo deželo in bo tu zaslila pristojne organe oblasti in seveda slovenske manjšine. Tridentinski senator je ponovno pokazal vso svojo pripravljenost in svoj interes za pozitivno in skorajšnjo ureditev tega za nas življenjskega problema.

V Tridentu se je delegacija SSK sestala tudi z južnotirolskim poslancom Rizem, ki je predsednik ustavne komisije poslanske zbornice. Predstavila mu je naše probleme, ki jih sam dobro pozna. Poslanec SVP se je tudi zavzel za čimprejšnjo ugodno rešitev naših vprašanj in izrazil pripravljenost za nadaljnje stike.

Katoličani v Indiji

Število katoličanov v Indiji je naraslo na enajst in pol milijona, kar je seveda malo v primeri s 684 misijoni prebivalcev. Indijskih škofij je 109. Kar 106 vodi domači škofje. Duhovnikov je 11.733, redovnic 43.376. Zelo so razvite katoliške šole. Osnovnih šol je 5.500, ki jih obiskuje dva milijona učencev, srednjih šol je 2.733 in jih obiskuje poldrug milijon dijakov. Številne so tudi zdravstvene ustanove, ki jih oskrbujejo katoličani. Bolnišnice je 576, zavetisti za gobavce 246.

Z zborom „Mirko Filej“ na turneji

Rimsko versko-kulturno središče »A.M. Slomšek« je letos povabilo v Rim moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. Pevci so odšli na pot v petek 25. februarja jutraj. Do Firenc je šlo vse kot po olju, onkraj toskanske prestolnice se je pa zataknilo. Sredi predora se je avtobus nenadoma ustavil. Nekam zavzdihnil je in se ni več premaknil. Pa prav v predoru! Naprej ni šlo, ker se je pot nekoliko dvigala, šlo pa je ritenski nazaj. Tvegan trenutek na avtocesti prepolni prometa. Na srečo je bila prav kmalu na mestu cestna pomoč, ki je preusmerila promet, da je avtobus mogel iz predora vsaj na svetlo.

Tu se je začela preiskava »bolnika« in diagnoza, zakaj ni hotel več naprej. Poklicni in manj poklicni dohtarji so se vrteli okrog njega in se končno odločili, da je treba »bolnika« vsaj odstraniti z avtoceste. Tudi to se je posrečilo. Na bolj mirnem kraju se je preiskava nadaljevala in končno ugotovila, da je napočena cevka, ki dovaja nafto v motor. Ko je bil ugotovljen vzrok, je bila operacija kmalu končana. Počeno cevko so zacinili in »bolnik« je kmalu zdrav znova zdrvel proti Rimu. Toda zapravljenih je bilo skoro pet ur časa. Vendar smo bili zadovoljni, da ni bilo hušega. Prihod v »Slovenik«, kjer je zbor bival, je bil zaradi tega šele okrog 11. ure zvečer, potem ko so pevci v Orvieto združili večerjo s kosilom ter si seveda ogledali čudovito pročelje stolnice.

Naslednji dan v soboto je bilo na programu registriranje za vatikanski radio. P. Pavel Leskovec in njegovi pomočniki so že čakali. V lepo opremljenem studiu se je začelo mučno registriranje, ki pevce vedno utruja, saj gre za petje brez občinstva. Še isti večer je vatikanski radio v običajni oddaji poslal v svet prvo pesem. Trud torej ni bil zaman. Popoldne je sledil ogled mesta. Ob besedi izvrstnega spremljevalca so pevci videli veliko starega, pa tudi krščanskega Rima.

Zvečer je lastnik hotela »Bled« Vinko Levstik povabil zbor na večerjo. Sprejel in pogostil je pevce z dolenjsko gostoljubnostjo. Med večerjo niso manjkale zdravice in obdarovanja. Kar spodobilo se je, da je dobil priznanje Zdravko Klanjšček kot dirigent zbora. Večerja se je seveda zaključila s petjem, ki je šlo bolj od srca kot dopoldne v nemem auditoriju radia. Zbor se Vinku Levstiku zahvaljuje za večerjo in dar.

V nedeljo 27. februarja so pevci obiskali baziliko sv. Petra in bili na trgu pri opoldanski molitvi angelovega češčenja, kot je običaj sv. očeta. Po televiziji naših pevcev ni bilo videti, ker je deževalo in so se romarji stiskali pod dežnike.

Popoldne je bilo srečanje z rimskimi Slovenci, kar je bil glavni namen obiska. Namesto v cerkvi loretske Matere božje na Trajanovem trgu, kjer je običajno maša, je bila to pot v zavodu sester, kjer so se prej zbirali v ul. Botteghe Oscure. Maša je bila v kapeli in so somaševali dr. K. Humar, ki je zbor spremljal, ter msgr. M. Jezernik, rektor Slovenika in dr. Anton Strukelj, vicerektor. Med mašo je pel zbor. Rimski rojaki in njih prijatelji so v lepem številu zasedli cerkev in pozneje dvorano. Med njimi so bili msgr. Belej in Bavdaž, p. Husu, p. Leskovec in še toliko drugih redovnikov, redovnic, laikov obojega spola, ki so prišli v večjem številu kot običajno.

Po maši je v dvorani pod kapelo bil koncert, na katerega se je zbor Mirko Filej temeljito pripravil z dolgotrajnimi vajami. Spored je bil bogat in je obsegal polifonske in umetne pesmi slovenskih in tujih avtorjev. Izbrane pesmi in njih izvajanje je bilo umetniško dovrše-

no, kot se je izrazil tudi glasbenik Počtnik, toda na žalost publike niso ogrele, ker so ljudje pričakovali več domačih, tj. slovenskih ljudskih pesmi. Tako je z našimi ljudmi po svetu, pri poslušanju petja jim ne gre toliko za umetniško dovršenost podajanja, temveč predvsem da so pesmi »domače«, takšne, ki jih poznajo še od doma. Tuji gostje, ki niso bili čustveno vezani, so pa mogli uživati ob dovršenem petju.

Po koncertu se je pevcem zahvalil predsednik društva »Slomšek« v Rimu dr. Rebernik.

Še isti večer se je potem začela pot zopet domov. Tudi na povratku ni manjkalo presenečenj: Apenine je pobelil sneg in spremljal pevce do Bologne, da je bilo kot o božiču.

Rimska turneja zbora Mirko Filej, ki jo je pomagala pripraviti tudi Zveza slovenske katoliške zbornice, je za nami. Z obiskom Rima je zbor dodal novo poglavje v svojem delovanju; obisk gotovo ne bo samo lep spomin, temveč brez dvoma tudi nov zagon pri njegovem delu. Rimskim Slovincem smo s tem obiskom znova izpričali, da smo jim Goričani vedno blizu. Za vse gostoljubje najlepša hvala.

R. R.

Iz Slovenije

Josipa Vidmarja »Smrtni ples«

Pred kratkim je pri Državni založbi Slovenije izšla nova Vidmarjeva knjiga »Smrtni ples«. Isti naslov imajo znane srednjeveške freske v Hrastovljah v Istri, prav tako pa tudi Strindbergova igra, ki jo sedaj z velikim uspehom uprizarja SSG v Trstu.

Josip Vidmar v svoji knjigi »Smrtni ples« navaja v kronološkem redu izbrane smrtne verzice iz del naših pesnikov in nekaterih pisateljev od Franceta Prešerna do Ervina Fritza. Tako Vidmar nabere najlepše citate iz knjig kar 42 slovenskih pesnikov in pisateljev. Vsakega s svojo razlogo postavi v tisto vrsto in na tisto mesto kakor se njemu zdi realno in pri merno.

Seveda bi Vidmar zatajil svojo usmerjenost in podobo, če ne bi po svoje predstavil katoliških poetov in mislecev. O teh si upa zapisati, da v njih verski pred sodki povzročajo največjo neiskrenost in občutno zavirajo prvobitnost čustva in izraza. Tako je za Vidmarja Edvard Kocbek le »panonski čutni entuziast«, France Balantič pa celo samo »pesmar«, ki da je napisal veliko slabih verzov in de v tem pesniku ne vidi človeške veličine in posebnega pesniškega talenta. Več prostora posveti Kocbeku in njegovim smrtnim in posmrtnim verzom, pravi pa da bi Kocbek bolj uspel, če bi ne toliko fantaziral o neznanem večnem življenju. Zelo preseneča dejstvo, da Vidmar ni sprejel v svoj »Smrtni ples« zamejskih pesnikov, da o naših literatih iz velikega sveta sploh ne govorimo. Za Vidmarja pač ti slovenski še tako odlični pesniki, ki živijo izven njegovega dosega, ne obstajajo. Sicer pa je nekaj že to, da je v »Smrtni ples« sprejel Balantiča in nekaj njegovih vrhunskih posmrtnih verzov in tudi jasno povedal, da je Balantič med vojno zgorel v hiši, ki so jo zažgali partizani.

Knjiga ima dolg literarni uvod, zato pa je epilog krajši in preveč Vidmarjev: zelo je razvidno, da je »Smrtni ples« delo nekoga, ki hoče verjeti samo v marksizem in njegovo končno zmago. Le zadnja, 132. stran je kakor zadnja Vidmarjeva življenjska minuta, čeprav se tudi v tej minuti vdaja utopiji svetovnega socializma. Pravi tako:

»Ob koncu tega razmišljanja sem se spet zavedel svojega osebnega stanja... Vrnil sem se v življenje in to ob spremljanju našega smrtne plesa, ki po izročilu in po resnici vodi v smrt. Prebudil sem se povsem, celo nekoliko mirnejši, kajti oddolžil sem se svoji vse prave zvesti spremljevalki od mojega petnajste ga leta. Povedal sem ji vse, kar sem ji mogel povedati in kar ji imam povedati, kaj pa ima ona povedati meni, bom zvedel zagotovo. Dotlej pa je treba skušati živeti in to v polnem smislu besede: ob delu, pod težkim križem slovenstva in pod še težjim križem svetovne revolucije, ki ne more in ne more do svoje podobe. Vso prihodnost vidim odvisno od človeške pameti, v katere zmago še vedno boječe verujem in ki sem ji kakor vsak človek dolžan pomagati z ljubeznijo in blago voljo.«

F. S.

Širite „Katoliški glas“

1. š.

Novi hrvaški kardinal

Ni dvoma, da smo bili Slovenci ob zadnjem papeževem imenovanju novih kardinalov precej razočarani. Zdelo se nam je prav in primerno, da bi po dveh kardinalih Hrvatih izbirala padla na Slovenca. Papež pa je sodil drugače. Objavljamo s tem v zvezi članek, ki je izšel v vodilnem zahodnonemškem dnevniku »Frankfurter Allgemeine Zeitung«. V njem beremo:

Kdo bo v Jugoslaviji kardinal? Zagrebški nadškof Kuharič? Ali ljubljanski nadškof Šuštar? Ali nobeden? Tako so se spraševali hrvaški in slovenski katoličani in tako so se spraševali tudi jugoslovanske komunistične oblasti v beograjskem središču, v Zagrebu in v Ljubljani.

Za papeža stvar ni bila preprosta. Dosele je bila kardinalska čast povezana z nadškofijskim sedežem v Zagrebu, in to ima tudi svoj razlog. Zagrebška nadškofija je najvažnejša cerkvenopravna pokrajina na Hrvaškem, Hrvati pa so od obeh jugoslovanskih katoliških narodov — hrvaškega in slovenskega — daleč številnejši.

Kajpada se papežu pri imenovanju kardinalov ni treba ozirati na to, kdo je številnejši; lahko bi dal kdaj kardinala tudi Slovincem. A to pot bi s tem naletel na težavo. Osrednje beograjske oblasti, ki so Kuhariču povsem nenaklonjene (kot tudi pokrajinske v Zagrebu), so dale papežu večkrat vedeti, da ne bi imele nič proti kardinalu Suštartu, proti kardinalu Kuhariču pa veliko. Ko bi šel papež v to, bi oslabil Kuharičev položaj in s tem razočaral hrvaško Cerkev.

Zakaj imajo komunistične oblasti toliko proti Kuhariču? Zato, ker brani pravice svoje Cerkve tudi tedaj, kadar ve, da s tem zadene oblasti v živce. Tako se je vedno znova javno upiral monopolu marksistično-leninističnega pogleda na svet in ateizmu v šolah. Terjal je, da smejo verni svojo vero živeti in izpovedovati, da jim je ni treba iz strahu pred posledicami skrivati. Za katoličane po bolnišnicah in zaporih je zahteval možnosti dušnega pastirstva. A Kuharič je šel še en korak dalje. Oblasti je opozoril, naj človekove pravice občanov — vernih in nevernih —, ki jih imajo za politične nasprotnike, spoštujejo.

K pravicam katoliške Cerkve na Hrvaškem spada za Kuhariča tudi pravica do neponarejene in neskranjane zgodovine. Pri tem gre predvsem za nadškofa Stepinca, ki je bil na uprizorjenem procesu 1946 obsojen na 16 let prisilnega dela in ki je 1961 umrl v prenatravanju v neki hrvaški vasi. Uradna jugoslovanska zgodovina ga prikazuje kot sodelavca medvoj-

nega hrvaškega ustaškega režima. Kuharič si ni dal vzeti pravice do nastopa proti temu popačenju dejstev. Pri maši v zagrebški stolnici ob dvajseti obletnici Stepinčeve smrti je rekel, da se očitki proti Stepincu ne opirajo na resnico, marveč na oblast. To njegovo odkritost mu je politično vodstvo vrnilo z obtožbo, da podpihuje protirevolucijo.

A Kuhariču ni nič bolj tuje, kot to, da bi postal politična figura. Kmečki sin iz vasi Pribič se čuti predvsem dušnega pastirja v najbolj resničnem pomenu besede: skrbi za duše hrvaških katoličanov, ki jih vidi uklenjene od vladajočega materialističnega svetovnega nazora in od z Zahoda pritekaajočega dejanskega materializma. Svojim duhovnikom je vedno za pogovor na roko. Nikogar ne sprejme z viška. Glede tega ne bo niti kardinalski škrlat nič spremenil.

Izjava nemških škofov ob spominu na Hitlerja

V Zah. Nemčiji so se nedavno spominjali 50.letnice, ko je Adolf Hitler prišel na oblast. Zgodilo se je to 30. januarja 1933. Katoliški škofje so ob tej priložnosti dali posebno izjavo, v kateri so opozorili, da je bila Cerkev ena najbolj odpornih sil do nacionalsocializma, vendar pa tudi ona ni brez krivde, kajti mnogi njeni udje so se dali zaplesti v krivico in nasilje. Po drugi strani pa so bili številni, ki so se zoperstavili režimu do konca.

Škofje s svojo izjavo niso imeli namena ne obtoževati ne opravičevati se, temveč povabiti k premisleku. Vztrajati je treba na nedotakljivosti človekove osebe in na pravici do življenja za vsakega posameznika. Varovati je treba tiste vrednote, ki zagotavljajo skupno življenje v pravičnosti in svobodi. Skupni blaginji je treba dati prednost pred lastnimi interesi.

Papežev spomenik v Hirošimi

V spomin na obisk papeža Janeza Pavla II. so v Hirošimi na Japonskem postavili spomenik, ki so ga odkrili 25. februarja. V Hirošimi je sv. oče pozval vse narode sveta k miru, da ne bi nikoli več nobene ga mesta ne zadela strahota atomske bombe, kot je to doživela Hirošima.

Protest zoper pornografijo

Filipinski kardinal Sin je ostro protestiral zaradi predvajanja pornografskih filmov. Taki filmi prav gotovo niso potrebni za razvoj kinematografske industrije.

Kaj so odpustki?

Napovedano sveto leto, v katerem bomo skušali prejeti popolni odpustek, in petstoletnica rojstva Martina Luthra (10. novembra 1483), ki je nastopil proti »kupčevanju z odpustki«, nam bosta dala večkrat priložnost, da spregovorimo o odpustkih. Kaj so torej odpustki?

Odpustek se pridružuje zakramentu sve te pokore (spovedi), ki je zakrament sprave z Bogom, postavljen na velikonočni dan kot najdragocenejši dar vstalega Kristusa. Z odpustkom se ne odpuščajo grehi sami, temveč samo časne kazni za grehe, ki so bili glede na krivdo že odpušteni. Z odpuščanjem krivde se vedno odpuste tudi večne kazni (pekel). Časne kazni pa se v zakramentu svete pokore ali v zakramentu sprave — pač redno — le delno odpuste. Del časnih kazni še ostane. Te je treba prestati ali na zemlji ali v vica. Z odpustkom pa more primerno

pripravljeni kristjan pod določenimi pogoji biti oproščen teh časnih kazni ali delno ali v celoti (popolni odpustek); a to ne iz svoje lastne moči, temveč ob podpori Cerkve, ki kot oskrbnica odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad Kristusovih zadostitev in zadoščenj svetnikov.

Posvečujoče milosti odpustek ne podeli, marveč jo predpostavlja. Greh in večna kazen sta morala biti že prej odstranjena s skesano, dobro opravljeno spovedjo.

Da dobimo odpustke, moramo imeti namen, da jih hočemo dobiti. Biti moramo v posvečujoči milosti, vsaj takrat, ko opravimo zadnje predpisano dobro delo. Opraviti moramo tudi vsa dobra dela, ki jih je Cerkev za odpustke predpisala.

1. š.

Zakon - življenjska skupnost ljubezni

Februarsko srečanje za zakonce in starše, ki ga letos drugič prireja Slovensko pastoralno središče v Trstu, je imelo naslov »Zakon kot zakrament se uresničuje vsak dan«. Tematika je s teoretičnega in praktičnega vidika razvil kanonik iz Ljubljane prelat Jože Kvas.

Predavatelj je najprej govoril o pomenu zakramentov na splošno, zlasti o svetem zakonu, ki naj bi ga občutili kot dragocenost, kot veliko vrednoto. Zakon je namreč za človeško družbo posebno dragocen.

Se do nedavnega so mnogi menili, da je zakon le biološka vrednota, sredstvo za razmnoževanje človeškega rodu. Po koncilu pa je v zakonu postavljena na prvo mesto ljubezen. Novi cerkveni zakonik govori o zakonu kot o življenjski skupnosti ljubezni. Seveda moramo dojeti pravi smisel besede ljubezen in se ne smemo omejiti zgolj na njeno telesno izražanje, ki je sicer tudi zelo pomembna sestavina celostne ljubezni.

Napačno je tudi gledanje na zakon z zgolj sociološkega vidika, češ da je poroka oziroma življenje v dvojici potrebno za urejanje medsebojnih odnosov med ljudmi. Krščansko pojmovanje zakona je mnogo več: je zakrament vere.

Od poročnega altarja gresta zakonca v Kristusovi družbi v življenje. Kristus postane njun sopotnik skozi vse njuno skupno življenje. Zavest božje bližine, ki jo lahko ponazarja križ kot Kristusovo znamenje, naj spremlja zakonca v lepih in

težkih dneh njunega skupnega življenja. Če se zakonca zateketa h Kristusu, jima bo pomagal, da ne bo njun zakon života ali celo umrl, ampak živel in se izpopolnjeval v družini. Naši predniki so kljub velikemu številu otrok in hudim gospodarskim in drugim težavam ohranili zakonsko in družinsko skupnost, ker so imeli živo in močno vero.

Zakonca služita Bogu z vsem svojim življenjem. Na oltar mu polagata medsebojno ljubezen, vključno telesno, če je bila izkazana kot resnična ljubezen. Če pa se zgodi, da se ob sklepanju poroke zakonca ne zavedata, kako pomembno je, povabiti Boga mednju, lahko to storita tudi kasneje. Prav tako je možno, da se zakonca kasneje oddaljita od Boga, da zanemarjata božjo milost. Bog pa je vedno pripravljen, da se mu ponovno približamo.

Razgovor, ki je sledil v dopolnitev obnavljanju teme, se je sukal okrog versko mešanih zakonov, o porokah z brezverci, o civilno poročenih, o navadnih razmerjih, o krizi in odmiranju družine, kar je posledica še vedno napredujočega razkroja prave ljubezni (pri tem je bila poudarjena pomembnost družine, ki bo zavoljo svoje prirojenosti ostala tudi v prihodnosti), o razveljavljanju porok pred cerkvenim sodiščem.

Naslednje srečanje v Marijinem domu v ul. Risorta 3 bo v sredo 23. marca ob 20. uri. Jezuit p. Miha Žužek bo govoril o celostni ljubezni. - M.B.

PRAZNOVANJE SV. JOŽEFA V RICMANJIH VERSKI SPORED (v svetišču sv. Jožefa)

Sobota 19. in nedelja 20. marca: ob 9. uri mladinska maša s petjem; ob 11. uri peta slovesna sv. maša; ob 15. uri liturgija, govor in sv. blagoslov; ob 17. uri večerna služba božja (somaševanje).

Med nami bo znani ljudski misijonar iz Ljubljane salezijanec dr. Janez Jenko. Oba dneva bo priložnost za velikonočno dolžnost. Uporabimo to praznovanje kot duhovno obnovo ob začetku novega svetega leta.

KULTURNI SPORED

(v Baragovem domu v Ricmanjih)

Sobota 19. in nedelja 20. marca ob 18. uri: predvajanje Baragovega filma »Sledovi«; gostovanje dramskega odseka PD Standrež z Molièrovo veseligr »Namišljeni bolnik«.

V istih prostorih Baragovega doma bo razstava slik in spominkov iz Marijinih svetišč na Primorskem: Sv. gore in Kostanjevice pri Gorici, Sv. Višarj, Barbane in Strunjana.

Sv. Ivan

Prešernova proslava. V soboto 26. februarja je v Marijinem domu nastopil na tej proslavi domači zbor »M. Kogoj«, ki je pod vodstvom Nade Žerjal Zaghet zapel vrsto pesmi slovenskih avtorjev. V priložnostnem govoru je dr. Franc Mljaj z bodrilnimi besedami spomnil na nekatera aktualna vprašanja v naši slovenski skupnosti. Spored je povezoval gledališki igralec Stane Raztresen, ki je deklamiral nekaj Prešernovih pesmi, med drugim tudi Sonetni venec.

Opčine

Se vedno se na Opčinah, pri Banih in pri Ferlugih vprašujejo, kaj je z novim pokopališčem. Veliko je bilo že posvetoval, prošelj, zagotovil, a ni rešitve. Pravili so, da je denar že pripravljen in prostor že izbran, a sedaj menijo občinski upravitelji, da bo potrebno poiskati drugo zemljišče, na katerem naj bi zgradili novo pokopališče.

Kako bomo volili novi škofijski pastoralni svet?

Župnije in verske organizacije na Tržaškem so že izpolnile prvi del volilnih obveznosti. Pripravljalni odbor, ki se je sestel v ponedeljek 28. februarja, ima že imena vseh »velikih volivcev«, ki se bodo zbrali v petek 11. marca ob 20. uri v cerkvi sv. Marije Veličice za dokončne volitve.

Kako bo potekal ta večer? Po branju božje besede in prošnjah vernikov bo spregovoril g. škof, šele potem bodo začeli delovati razni volilni sedeži. Vsak volivec bo dobil ob vstopu v cerkev glasovnico, laiki bele barve (Slovenci v slovenščini), redovnice rumene, redovniki rozaste, duhovniki zelene barve. Po poslušanju božje besede bo vsakdo izpolnil svojo glasovnico.

Redovnice, redovniki in duhovniki volijo na sedežu št. 1. Tu bodo tudi na voljo razne osebe za vsako potrebno pojasnilo. Duhovniki lahko volijo dva kandidata, redovniki enega, redovnice dve kandidatini, laiki pa pet. Po raznih sedežih bodo na voljo glasovnice v primeru kake pomote. Na vidnih krajih po cerkvi bodo razobešena na abecednem redu imena laičnih kandidatov. Duhovnikom, redovnicam in redovnikom zadostuje poseben znak v seznamu kandidatov-kandidatinj, laiki pa morajo napisati v svoji glasovnici vseh pet imen. Vsakdo izroči glasovnico svojemu sedežu, kamor spada (poročene žene so zaznamovane z dekliškim imenom) in se predstavi z osebnim dokumentom. Sedeži bodo namreč razdeljeni po abecednih črkah. Vsekakor bodo v cerkvi slovenski duhovniki na razpolago za vsako pomoč.

Ta večer ni namenjen izključno volivcem, vabljeni so vsi, da dajo s poslušanjem božje besede in z molitvijo trdno podlago novemu škofijskemu pastoralnemu svetu.

Dušan Jakomin

■ Italijanska policija je aretirala 38-letnega sovjetskega državljana Viktorja Konjajeva, ki naj bi se ukvarjal z vohunstvom. Konjajev je bil namestnik trgovskega direktorja družbe Nafta-Italia, ki jo finansirata SZ in Italija. Do aretacije je prišlo v povezavi z nedavno aretacijo direktorja predstavništva sovjetske letalske družbe Aeroflot v Rimu Viktorja Promina, ki je prav tako obtožen političnega in vojaškega vohunstva.

Učiteljci Antoniji Toroš v spomin

Iz posode božje jemala si sok življenja, preprosto in naravno kakor otrok, ki živi iz materinih grudi.

In kakor neverička nabirala si sadu, ko je bil čas, doma in v tujini kljubovala vsaki sili, da zima ne bi bila bedna, mladina, tebi vdana, revna.

In sad je bil obilen, preobilan zate, dober bil je drugim; delila si svoj sad kakor Bog ga dajal je tebi rad.

Ljubila si jesen svojo, nanjo bila si ponosna; da nova pomlad tvoja bila bi radostna izpila čašo grenko si... do dna.

Naj ti bo lahka domača briška zemljica.

Kolegica Zora V. Sfiligoj

★

Z GORIŠKEGA

Streljanje na mirenem bloku

V sredo 23. marca ob 10. uri zvečer je precej številna skupina državljanov otoške države Sri Lanka (nekadaj Cejlon) na jugu Indije skušala priti nezakonito v Italijo v bližini mirenkega bloka. Pri prehodu čez mejo pa so jih presenetili jugoslovanski obmejni stražarji. Nekaj so jih zajeli, večini — 19 oseb — pa je uspelo prebiti se na italijansko stran. Pri tem sta bili ranjeni dve ženski, ker so granicarji streljali na skupino.

V Gorici so vse prebežnike zasilili na kvesturi in ugotovili, da so bili brez vhidnega vizuma. Zato so jih naslednji dan poslali v Jugoslavijo, le ranjeni ženski bosta do ozdravljenja ostali v Gorici. Ti nenavadni Azijci so odšli iz svoje države pred dvema mesecema. V Jugoslavijo so prišli iz Madžarske. Očitno je šlo za skupino, ki so jo organizatorji skušali zaposliti pod svojimi pogoji na črno v eni zahodnoevropskih držav. Namera pa se jim je izjalovila in tako bodo Azijci po prestopu kazni v Jugoslaviji poslani domov.

Vrh sv. Mihaela

Vaški posvet. V okviru vaških srečanj, ki jih prireja sovedenjska občinska uprava, je bilo tako srečanje v ponedeljek 21. februarja tudi na Vrhu. Glavni predmet razpravljanja je bila razširitev vaškega pokopališča. Posvet je vodil podžupan Klemše ob prisotnosti odbornika domačina Dominika Jurena in Marjana Devetaka s Peči.

Podžupan Klemše je poročal, da je v pred kratkim odobrenem občinskem regulacijskem načrtu predvidena tudi nova lokacija pokopališča, ki naj bi bila ob vhodu v vas s severne strani, a bo glede na finančno plat težko izvedljiva. Mnogi vaščani s to izbiro že od začetka niso bili zadovoljni, ker je daleč iz vasi in na neprimerni točki. Mnenja so, da mora pokopališče ostati oz. biti sredi vasi. To velja še predvsem za starejše ljudi, ko grejo na grobove svojcev. Tako se je izkristaliziralo stališče, naj se razširi sedanje pokopališče in temeljito uredi tudi kapela. S tem bo vas ohranila svojo slovensko značilnost.

Vaščani so predstavnikom občine tudi izrazili željo, naj bi se odprla cesta »po Mlaki« in usposobila vsaj za pešpot, kar bi zlasti prišlo prav otrokom, ki obiskujejo osnovno šolo, saj postaja glavna cesta zaradi naraščajočega prometa zanje vedno bolj nevarna. Tudi bi bilo treba misliti na razširitev odseka ceste od zaselka Devetaki do šole ali pa jo napraviti enosmerno. Prav tako kliče po ureditvi odseka ceste proti zaselku Brišče, saj se nahaja tu zemljišče, ki je namenjeno kulturnemu vaškemu središču in naj bi se zgradil istotam kulturni dom. Zadnje čase je bilo na tem območju tudi zgrajenih več novih hiš. Tudi naj bi občinska uprava razmislila o novih zazidalnih površinah, ki bi jih nekateri radi izkoristili.

Podžupan je obljubil, da bo občinska uprava vzela v pretres predložene zadeve. Omenil je še, da bo ista uprava v kratkem uredila odtočni kanal pred gostilno Devetak ter neki oporni zid v spodnjem delu vasi, ki svoj čas pri širjenju in asfaltiranju ceste ni bil postavljen.

Komorni koncert v Doberdobu

Na pobudo SKD Hrast in domače glasbene šole bo v petek 4. marca ob 20. uri v župnijski dvorani v Doberdobu komorni koncert: na odru se nam bodo predstavili flavtistka Maria Teresa Tomatis, klarinetist Giovanni Tomatis, pri klavirju pa Hilarij Lavrenčič.

Vsi trije glasbeniki so študirali glasbo na goriškem »Istituto di Musica«. Flavtistka M. T. Tomatis je diplomirala 1982 na konservatoriju »J. Tomadini« v Vidmu in se sedaj posveča predvsem poučevanju glasbe. Njen brat G. Tomatis pa je iz klarineta diplomiral 1981; poleg poučevanja vodi tudi razne godbe na pihala. Tudi pianist H. Lavrenčič je lani diplomiral iz klavirja na videmskem konservatoriju »Tomadini«; trenutno tudi on poučuje na raznih glasbenih šolah in študira kompozicijo na konservatoriju v Vidmu.

Ti trije mladi umetniki se nam bodo predstavili z baročnimi sonatami Bacha in Händla; spored bodo nadaljevali z impresionistično arijo A. Russela, nato bodo izvajali znamenito sonato za flavto in klavir francoskega neoklasika F. Poulenc. Zaključili bodo z Weberjevim koncertom za klarinet in klavir.

Ljubitelji glasbe vabimo, da se koncerta udeležijo v velikem številu. - L.L.

Mladika št. 1

Z zamudo je prišla iz tiskarne prva številka XXVII. letnika Mladike, kar razloži uvodničar v članku »Prava skrb za našo prihodnost« z besedami: »...živimo in delujemo v težkih razmerah, nad katerimi sicer radi tarnamo in se pritožujemo, vendar pa naredimo bolj malo, da bi se jih rešili«.

Osrednji prispevek, kar šest strani, je napisal Alojz Rebuta »V hercegovskem Korintu«; v njem na pozitiven način opiše svoj dvodnevni postanek v Medjugorju. Prav gotovo bo ta spis prebral marsikdo, ki drugače Mladike ne jemlje v roke.

Ostala večja članka sta »Pričakovana šolska reforma« (M. Šah) in »Trebež« (imena naših krajev - Pavle Merku). 17. nadaljevanje dnevnika beneškoslovenskega duhovnika Antona Kufola »In večno šumi Nadiža« zajema čas od 2. avgusta do 24. septembra 1944. Martin Jevnikar oceni pesniško zbirko Aceta Mermolja »Zvezdami v žepu«, Jerneja Petriča pa antologijo (izbor) književnosti Slovencev v Sev. Ameriki pod naslovom »Naši na tujem«. O šolskem učbeniku »Človek in čas II. del« poroča Marjan Bajec. Magda Jevnikar se pomudi ob razstavi likovnega umetnika Edija Žerjale v visoko cenjeni tržaški galeriji Cartesius, Zora Tavčar pa prispeva kritičen zapis o predstavi SSG »Mutasti bratje« Matjaža Kmecla. Veliko drobnih vesti iz našega kulturnega življenja vključuje na dveh straneh rubrika »Antena«. »Pod črto« so objavljena tri pisma bralcev, ki žgoče govore o našem sedanjem trenutku.

Šesta številka mladinske priloge »Rast« nudi razmišljanje »Kje je Bog?« in anekdoto o družini, kot jo pojmujejo mladi. Pod naslovom »Novo leto po naše« so objavljeni trije opisi praznovanja na Silvestrov večer. Tamara Petaros, ki študira v Zavodu združenega sveta v Devinu v obliki razgovora opiše študij in življenje v tej ustanovi, nepodpisani pa je prispeval utrinek iz študentskega življenja v Ljubljani.

»Mladika« izhaja desetkrat v letu, a več števil je dvojnih. Celoletna naročnina je letos 8.000 lir, kar pa je zelo malo. Mnogi so to razumeli in že poslali podporno naročnino, kar spričuje seznam na zadnji strani platnic. - ej.

Novi slovenski prevod sv. pisma

»Sporočila slovenskih škofij« so prinesla med drugim tudi informacije o novem prevodu sv. pisma. Pravijo: »Na pobudo profesorjev sv. pisma na teološki fakulteti so se slovenski škofje po daljšem posvetovanju 15. decembra 1980 odločili za pripravo novega slovenskega prevoda sv. pisma. Imenovali so koordinacijski odbor za to delo. K sodelovanju k redakcijski komisiji so pritegnili večji krog raznih strokovnjakov, prevajalsko delo pa izročili za grški del ožjemu krogu sposobnih izvedencev. Tudi za hebrejski del želijo, čim bo mogoče, pooblastiti potrebno število prevajalcev. Prevajalci si prizadevajo, da bi predložili slovenskemu ljudstvu nov prevod sv. pisma, in sicer dosledno po izvirniku in čim bolj v koraku s sodobno slovenščino. Ker bomo Slovenci leta 1984 praznovali 400-letnico Dalmatinove biblije, si nekateri želijo, da bi vsaj ob koncu tega jubilejnega leta izšla tudi knjiga nove zveze v novem slovenskem prevodu.«

tržaške novice

Publikacija o naravi

Človek si je s svojim oholim poseganjem v naravo že toliko škodoval, da mu res biže zadnja ura. Če s svojim nespametnim ravnanjem ne bo nehal, se mu bo narava še bolj maščevala, kot se mu je že do sedaj. Pozitivno je vsaj, da se je tega začel zavedati in da je že marsikaj storil, da bi ohranil v naravi tisto ravnotežje, ki edino lahko omogoča zdravo življenje njega samega. Zavest o nujnosti varstva narave in okolja je marsikje že prešla tudi v zakonodajo.

Tudi dežela Furlanija-Juljska krajina je že marsikaj naredila s tem v zvezi. Gotovo pa je na zakonodajnem področju nadvse pomemben deželni zakon z dne 3. julija 1981 št. 34, ki vsebuje natančne določbe za zaščito narave. Deželni zakon je v veljavi več kot poldrugo leto. Izrazil je seveda tudi precej negodovanja, saj strogo prepoveduje in kaznuje nabiranje določenih vrst rastlin in količinsko omejuje nabiranje nekaterih drugih rastlinskih vrst rastlinskih gob ter štiti nekatere vrste manjše favne.

Deželno ravnateljstvo za gozdove je v zbirki, posvečeni naravi, izdalo knjižico, ki prikazuje pomembnost omenjenega zakona in ga seveda ponatiskuje. Najpomembnejše pa je, da vsaki izmed 20 rastlinskih vrst, ki jih je prepovedano nabirati, posveča po dve strani. Najprej je lepa barvna fotografija z znanstvenim latinskim izrazom za rastlinsko vrsto. Nato

pa je skoraj za vsako vrsto naveden italijanski, furlanski, nemški in slovenski izraz. Sledi opis vsake rastlinske vrste ter njenih glavnih značilnosti z ustreznimi strokovnimi narisii.

Rastlinske vrste (26), ki jih je dovoljeno nabirati do največ kilogram dnevno, so pa prikazane samo v črno-beli tehniki z latinskim in italijanskim izrazom. Pač pa so naslikane v barvah zaščitene živali, in sicer rdeča mravljia, sladkovodni rak, polž in žaba. Na koncu publikacije so ponatisnjene še nekatere druge določbe v zvezi z zaščito narave. - M.B.

Dopolnilo

29. januarja 1983 je bila v neki radijski oddaji (postaja Trst A) med drugim izrečena trditev, da »...v zamejstvu ni nobenega mladinskega časopisa ali priloge«. Oddaja je v Katoliškem glasu sprožila takojšen odmev. V protestnem pismu (glej KG 3.2.1983) omenjena trditev figurira kot »neumnost«. V zadnji številki KG (24. febr. 1983) pa se R.D. sprašuje, kdo je kriv, da »danes ni v zamejstvu nobenega mladinskega časopisa ali priloge«. Zato moramo pojasniti, da je »Rast« mladinska priloga »Mladike«, da izhaja na štirih straneh in da je doslej od pomladi 1982 izšla šestkrat. Pri »Rasti« sodelujejo izključno mladi pisci.

Uredniški odbor »Rasti«

Prvi daljši postanek na letošnjem skupnem tržaškem romanju, ki bo od ponedeljka 4. do petka 8. julija bo v Brixnu na Južnem Tirolskem, kjer si bodo udeleženci ogledali tudi samostansko cerkev avguštinskih kanonikov Neustift (Novacella - Nova Stiffta) pri Brixnu (gl. sliko!)

Zasluzeno odlikovanje

Lansko leto je bilo razglašeno kot leto ostarelih ljudi. Turistična ustanova Città di Stresa ob Lago Maggiore je leto hotela zaključiti s posebno pobudo krajevnih ustanov Pro senectute in sicer tako, da je podelila posebne nagrade v državnem okviru. Nagrade so bile treh vrst: kategorija ostarelih, ki se kljub starosti uveljavljajo s svojim delom; kategorija tistih, ki se posebej posvečajo skrbi ostarelih in prizadetih; v tretjo kategorijo so pa uvrstili tiste, ki se ukvarjajo s problematiko ostarelih. V prvo kategorijo so uvrstili tudi slovenskega učitelja Vlada Kogoja in mu podelili Zlato rožo. Roža je v resnici zlata.

Podelitev je bila v Stresi 31. oktobra lani. Vlado Kogoj se svečanosti ni mogel udeležiti, ker je že veliko let priklenjen na vozček. Zato so nagrado poslali na goriško občino. Ta jo je Vlado Kogoju izročila pretekli teden; v imenu župana mu je Zlato rožo izročil podžupan Mario Del Ben. To priložnost so izrabili časnikarji, da so se spomnili tega slovenskega učitelja in pisali o njem. Se pred njimi pa je Vlada Kogoj obiskal »Pastirček«, ki je objavil razgovor z njem v letošnji 3. številki, ko niti Lado sam ni še nič vedel o odlikovanju. Društvo Pro senectute (Za starost) mu je podelilo odlikovanje zavoljo legend o sv. Frančišku Asiškem, ki jih je zbral v krajih okrog Monte Conero pri Anconi, kjer je služboval kot učitelj. Prej kot v italijanščini je legende objavil v Pastirčku. V tem otroškem glasilu je stalen sodelavec že skoro od začetka. Sedaj objavlja krajše zgodbe, primerne za otroke. Veliko stvari ima še v rokopisu. K priznanju čestita tudi naš list.

Predavanje o Virgilu Ščeku

S predavanjem o duhovniku Virgilu Ščeku se je za letošnjo sezono zaključil niz predavanj o slovenskem katolicizmu na Primorskem v preteklosti. Govoril je dr. Tone Požar, profesor malega semenišča v Vipavi, ki je Ščeka dobro poznal, saj je ta zadnja leta svojega življenja preživel pri njem v Lokvi kot upokojeni duhovnik (1941-1948). Dr. Požar je svoja izvajanja naslonil zlasti na »Paberke«, tj. na Ščekov dnevnik, ki ima 17 zvezkov. Predavatelj je najprej orisal čas, v katerem je Šček razvijal svojo dejavnost, nato pa podal njegovo življenjsko pot. Rojen leta 1889, posvečen leta 1914 v Trstu je umrl 16. julija 1948 na posledicah operacije v Ljubljani, pokopan pa je v Avberu na Krasu, kjer je bil za župniškega upravitelja od 1929 do 1940.

Potem ko je orisal njegovo mladost in pot v duhovništvo se je ustavil pri njegovem poslanskem delovanju v Rimu, kjer je razvijal izredno dejavnost. Od slovenskih 96 interpelacij je bilo kar 46 njegovih. Po izteku poslanske dobe je prišel v Gorico, kjer je dal pobudo za Katoliško tiskovno društvo, za Goriško Mohorjevo družbo, za Katoliško knjigarno in tiskarno, katerih ravnatelj je bil. Obenem je bil tajnik KTD in duhovniškega društva svečnikov sv. Pavla. Ustanovil je tudi tednik »Mali list«, ki je izhajal v Trstu od 1923 do 1927.

Odločno je nastopal proti liberalizmu, pa tudi proti konservativni liniji voditelja goriških katoličanov dr. Antona Gregorčiča. Sam se je opredelil za napredno krščanskosocialno smer, ki ji je dal pobudo dr. Janez Ev. Krek. V Gorici so nekatere stanovski tovariši dosegli, da ga je nadškof zaradi njegove usmeritve odslovil iz škofije. Uvedel je na Primorsko slikarja Toneta Kralja, čigar slike so sploščeta vzbujale mnogo nasprotovanja.

Ko se je začela OF, jo je podprl, čeprav je odklanjal komunizem in se zavedal, da je OF krinka za socialno revolucijo in nadvlado komunistične partije. Kljub tej opredelitvi pa je doživel razočaranja: v Lokvi so ga taki, ki so bili prej fašisti, pa so se prelevili v komuniste, razglasili za fašista in partizani so ubili več ljudi, ki so bili popolnoma nedolžni.

Po letu 1945 je prišel navzkriž s škofom Santinom, zlasti ker je zagovarjal priključitev Primorske Jugoslaviji. Škof ga je suspendiral od opravljanja duhovniške službe in dosegel, da je bil celo spreveden v laiški stan, kar pa je škof dr. Nežić zadržal pri sebi, tako da mu je bilo pred smrtjo prizaneseno s tem udarcem. Umrl je predan Cerkv in v zavesti, da je njegovo ljudstvo v glavnem doseglo rešitev izpod Italije, za kar se je tako vneto prizadeval in boril. - jk

Umrli je Antonija Toroš

Antonija Toroš se je rodila v Medani v Brdih leta 1895. Izšla se je za učiteljico v Gorici leta 1914 in službovala najprej po raznih briških vaseh. Za časa fašizma je leta 1931 morala v notranjost Italije, najprej v pokrajino Benevento, nato v pokrajino Mantovo, kjer je 11 let službovala v kraju Medolo ob Gardskem jezeru. Tu je dočakala konec vojne in se vrnila v rodna Brda. Nadaljevala je z učiteljevanjem v Medani (1945-47), v Krminu (1947-49) in končno do upokojitve v Štandrežu (1958). Bila je pogumna žena, zvesta Bogu in slovenski besedi. Dokler je mogla, se je rada udeleževala naših prireditev. Na njeno željo jo bodo prepeljali v rojstno Medano.

Slovensko pastoralno središče - Gorica s skupino izobražencev in študentov vabi na predavanja o aktualnih temah pod skupnim naslovom

VEČERI PRICEVANJA IN ISKANJA

Predavanja so ob sredah v Katoliškem domu v Gorici. Začetek ob 20.30.

9. marca: Taras Kermauner: »Kako me opredeljuje Jezus?«.

16. marca: Vinko Oslak: »Moje osebno izkustvo Boga«.

23. marca: dr. Jože Krašovec: »Kako nam je Bog blizu?«.

Po predavanju razgovor s predavateljem. Vsak naslednji dan, v četrtek ob 20. uri so ista predavanja v cerkvi v Novi Gorici.

Šport

MOSKA C-2 LIGA

SKUPINA ZA NAPREDOVANJE
OLYMPIA TERPIN - INTER 3 : 1
(15 : 9, 13 : 15, 15 : 4, 15 : 12)

Olympia Terpin: Spacapan, Neubauer, Cotič M. in S., Černic, Zadnik, Dornik, Kuštrin, Terpin D. in S.

Tudi tokrat se tržaškemu Interju ni posrečilo premagati goriške Olympie. Tekma je bila na dobri tehnični ravni, treba pa je dodati, da nismo že dolgo videli tako sproščene Olympie kot tokrat. S to tekmo se poslavlja igralec Mauro Kuštrin, ki bo zaradi drugih obveznosti začasno zapustil moštvo. Z zabeleženo zmago se večajo možnosti Olympie Terpin, da prestopi v C-1 ligo.

MOSKA I. DIVIZIJA

V prvem delu tega prvenstva so nastopala, na Goriškem štiri slovenska moštva: Olympia, Juventina, Soča in Naš prapor. Od teh sta se Juventina in Naš prapor uvrstili v skupino za napredovanje v D-ligo, medtem ko bosta Olympia in sovedenjska Soča igrali v tolažilni skupini.

OLYMPIA KOŠIČ - TORRIANA 3 : 2

(15 : 1, 3 : 15, 5 : 15, 15 : 13, 15 : 5)

Olympia: Terpin A., Košič B., Cotič I. in R., Spacapan S. in I., Marassi L., Bertolini J., Košič H., Podveršič D.

Potem ko je Olympia Košič osvojila, in to povsem zaslužno, prvenstvo mladincev, si je z zadnjo tekmo s Torriano iz Gradišča priborila še pokrajinski naslov dečkov. Tako bo letos zastopala Goriško na deželni prvenstvu kar v dveh mladinskih prvenstvih. To je vsekakor velik uspeh za slovensko zamejsko odbojko.

ZENSKA D-LIGA

OLYMPIA BERTOLINI : VOLLEY M. 1 : 3
PRVENSTVO DEKLIC

OLYMPIA : LIBERTAS COR. 3 : 2

(12 : 15, 15 : 8, 18 : 16, 9 : 15, 15 : 13)

Olympia: Olivo, Bertolini, Klanjšček M. in F., Burgnich, Doktorič, Suligoj, Vrtovec.

ZENSKO PRVENSTVO UNDER 15

OLYMPIA : LUCINICO 2 : 0

(15 : 12, 15 : 12)

Olympia: Bednarik, Feri, Kovic, Klanjšček, Terpin, Vrtovec, Vetrh.

Novinke goriške Olympie so se na krstni tekmi dobro odrezale in so spravile na kolena ekipo iz Ločnika. V drugem nizu so sicer nasprotnice vodile z 0 : 7, vendar se naše deklice niso dale in so jih zaustavile in premagale. Poleg Olympie nastopata v tem prvenstvu še dve slovenski ekipi: Sovodnje in Dom. V tem kolu so Sovodnje premagale Domovke.

V nedeljo 13. marca ob 15. uri bo za slovenske vernike goriške nadškofije v župnijski cerkvi v Štandrežu

SREČANJE Z NOVIM GORIŠKIM NADŠKOFOM

Sprejemu in pozdravu bo sledila koncelebrirana sv. maša, pri kateri bodo peli združeni cerkveni pevski zbori. Med mašo poklonitev simboličnih darov g. nadškofu in njegova pastirska beseda slovenskim vernikom. Vabimo slovenske vernike slovenskega področja, da se v čim večjem številu udeležijo tega srečanja. Vse župnije naj bi bile dostojno zastopane, saj je g. nadškof naš skupni oče.

SMUČANJE

Preteklo nedeljo se je goriška Olympia udeležila tekmovanja v smučarskem teku »Trofeo delle regioni« za goriško pokrajino. Ekipno so Olympijci zmagali z veliko prednostjo in se tako uvrstili v finale, kjer bo šlo za naslov deželnega prvaka. Več o tem tekmovanju kakor tudi rezultate bomo objavili prihodnjič.

G. R.

Knjižne novosti v Katol. knjigarni v Gorici

I cattolici isontini nel XX secolo, 2. knjiga od 1918 do 1934, izdana ob prihodu novega nadškofa Bommarca.

Platon - Zakoni. Iz antičnega sveta.

Škorjanc: Julijevo leto.

Znidarčič: Tuje pokrajine.

Eliot: Pesmi.

Kersnik: Kmetijske slike.

Aishil: Peržani - Vkljeni Prometej.

Celjski muzej.

Bizjak: Gore pod polnočnim soncem.

Kalaalit Nunaat - Grenlandija.

Petdeset najbolj znanih anekdotov.

Simmel: Upanje je vse. I/II.

Jaroslav Hašek: Prigode dobrega vojaka Švejka v svetovni vojni.

Skrinjar: Kam potuje cesta. Otroška povest, slikanica.

Strniša Gatnik: Jedca meseca. - Otroška povest, slikanica.

Ribičič: Nana, mala opica. - Otroška povest, slikanica.

Postni govori

Na sporedu so vsak torek in petek ob 16.45 na radiu Trst A.

Petek 4. marca: Obup, največji greh zoper krščansko upanje in predrzno zaupanje (dr. Angel Kosmač).

Torek 8. marca: Ljubezen do Boga (prof. Drago Butkovič).

Petek 11. marca: Ljubezen do samega sebe (Franc Pohajač).

Za slov. pastoralno središče v Trstu: nabirka pri mesečni maši za duhovne poklice 20.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; Jože Dodič, Trst 10.000; verniki pri Sv. Vincenciju v počastitev spomina pokojne Lojzke Podgornik 130.500 lir.

OBVESTILA

Pevce in pevke naših zborov obveščamo, da bomo v Štandrežu ob srečanju z g. nadškofom v nedeljo 13. marca peli tri skladbe: Vodopivčev Ecce sacerdos, Zgrinjajo se vrste naše in Marija skoz življenje; združeni zbor bo tudi izvajal iz Tomčeve maše Gospod, usmili se in Svet; pri spevu med berili Pojmo Gospodu novo pesem pojejo vmesne kitice moški glasovi. Ostale pesmi so ljudske.

Zanimivo predavanje. V mali dvorani bivšega bogoslovnega semenišča v Gorici, ul. Seminario 7 bo v nedeljo 6. marca ob 16. uri Ivanka Furlan iz Trsta iz svoje bogate zaloge slik pokazala lepote Sicilije in veličastno Slomškovo proslavo v Mariboru v minulem septembru.

OPZ - ML MPZ »Vesela Pomlad« vabita na predvajanje slovenskega mladinskega filma »Sreča na vrhcu« v soboto 5. marca ob 20. in v nedeljo 6. marca ob 17. uri v Finžgarjevem domu, Narodna 89, Opčine.

Mesečna maša za edinost bo v Trstu v ul. Risorta 3 v ponedeljek 7. marca ob 17.30. Sledi razgovor ob diapozitivih. Vabi ACM.

NŠK v Trstu vabi na predavanje o obdobju impresionizma na Slovenskem, ki bo v sredo 9. marca ob 18.30 v Kulturnem domu v Trstu. Govoril bo dr. Tomaž Brejc.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na redni občni zbor, ki bo v ponedeljek 7. marca ob 20.15 v ul. Donizetti 3/1.

Slovence iz Milana in okolice obveščamo, da se bo sv. maša v slovenskem jeziku v cerkvi sv. Tomaža (ul. S. Tommaso 2) meseca marca darovala tretjo nedeljo 20. marca ob 16. uri in ne kakor običajno drugo nedeljo v mesecu.

Radio Trst A

Spored od 6. do 12. marca 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Dvojne počitnice«. 11.00 Sestanek z... 11.15 Na božna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Človek v sodobni družbi. 10.10 V. Parma: Ksenija, opera. 11.30 Beleška. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Veselo športno popoldne. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Od Milij do Devina.

Torek: 8.10 Integracija prizadetih otrok v normalni šoli. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Od Milij do Devina. 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.30 »Ropotuljica«. 16.00 Slovenci v ZDA. 16.45 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Gora, imenovana sine«.

Sreda: 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Trst ponoči. 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 Družba sv. Mohorja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Igor Kuret. 18.00 Na goriškem valu.

Četrtek: 8.10 Slovenska ekonomija na Tržaškem. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beleška. 12.00 Na goriškem valu. 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.30 Otroški kotiček: »To je pa laž!«. 15.00 Beseda ni konj. 16.00 Povejmo še kaj o otrocih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Trio Lorenz.

Petek: 8.10 Četrtekova srečanja. 10.10 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Roža mogota. 13.20 Naša gruda 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.55 Naš jezik. 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih. 16.45 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.50 Imena naših vasi. 9.00 Sobotni trim. 10.10 Koncert. 11.30 Beleška. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 I. Hergold: »Nož in jabolko«. 14.30 Otroški kotiček: »Najdihojdica«. 15.00 Iz studia neposredno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Dva Mozartova klavirska koncerta. 18.00 L. Chiabudini: »Same pravce«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Dne 20. februarja je umrla naša draga teta

Antonija Toroš

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali in se udeležili pogrebne maše pri Sv. Ivanu. Posebna zahvala msgr. Francu Močniku za tolažljive besede med sv. mašo, pevkom in sestram Čudodelne svetinje, zlasti še s. Medjatriki, ki ji je v boleznih zvesto stregla.

Gorica - Medana, 1. marca 1983

Nečakinji Olga in Ivica z družinama

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Obtrniki, za utrditev in razvoj vaše dejavnosti:

1. za nakup strojev in za plačilo raznih poslovnih stroškov, kredite E.S.A. z ugodno obrestno mero;
2. za gradnjo ali nakup delovnih prostorov ter za nabavo večjih strojev, kredite ARTIGIANCASSA;
3. za kratkoročne finančne potrebe, kredite z jamstvom konzorcija CON.GA.FI.;
4. za uporabo strojev in druge opreme po izredno ugodnih pogojih, leasing Italease.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi st. 51 - Tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja